

SAMENVATTING EN CONCLUSIE

De overheid beschikt voor de uitvoering van haar taken over grote hoeveelheden persoonsgegevens. Zeker als de overheid individuele beslissingen over burgers moet nemen, gaat het om veel en meestal ook gevoelige persoonsgegevens.

Openbaarmaking van deze gegevens door de overheid kan van grote invloed zijn op de maatschappelijke bejegening die betrokkene ondervindt. Uit het grondrecht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de Wet bescherming persoonsgegevens vloeit daarom het uitgangspunt voort dat het gebruik van persoonsgegevens door de overheid voor het nemen van een individuele beslissing ook tot dat doel beperkt blijft. Openbaarmaking van persoonsgegevens uit individuele dossiers buiten de geëigende procedures om schaadt een reëel belang van de betrokkene en schaadt eveneens het algemene vertrouwen in de overheid.

In een brief van 10 maart 2005²⁰ aan de Tweede Kamer gaf de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aan dat zij de mogelijkheid wilde openhouden persoonsgegevens uit individuele vreemdelingendossiers openbaar te maken ter verdediging van het beleid of de uitvoering ervan.

In een schriftelijk advies van 15 maart 2005²¹ aan de Minister gaf het CBP aan dat een dergelijke verstrekking van persoonsgegevens uit een individueel dossier ter verdediging van het beleid of de uitvoering ervan uitsluitend in zeer uitzonderlijke omstandigheden gerechtvaardigd moet worden geacht, namelijk wanneer de taakuitoefening van de Minister door het niet openbaar maken van de gegevens daadwerkelijk gevaar zou lopen.

Op 5 februari 2006 publiceerde De Telegraaf onder de kop “*Verdonk: Taïda pleegt fraude*” de reactie van de Minister op berichtgeving in verschillende media over de zaak van vreemdelinge Taïda Pasic. De Minister had in dat kader aan de krant persoonsgegevens uit het individuele dossier van betrokkene verstrekt.

Op 9 februari 2006 vroeg het CBP als toezichthouder op de Wet bescherming persoonsgegevens aan de Minister beantwoording van een aantal vragen. Op 1 maart 2006 werd eveneens een afschrift van het bewuste vreemdelingendossier opgevraagd. De Minister reageerde op 8 maart 2006. Betrokkene werd gevraagd om een reactie op

²⁰ Kamerstukken II 2004/05, 19 637 29 800 VI, nr. 905.

²¹ Z2005-0252, als bijlage 1 opgenomen bij dit rapport.

het standpunt van de minister. De voorlopige bevindingen in het onderzoek zijn vervolgens aan beide partijen voorgelegd, terwijl de Minister tevens de reactie van betrokkene op haar brief van 8 maart is toegezonden. Op 2 mei 2006 zijn de voorlopige bevindingen vastgesteld. Bij brieven van 15 mei respectievelijk 22 mei 2006 hebben betrokkene en de Minister op de voorlopige bevindingen gereageerd.

Op grond van het verrichte onderzoek komt het CBP tot de volgende conclusies:

- 1 De voorafgaande publiciteit over de zaak van betrokkene bracht de handhaving en uitvoering van het vreemdelingenbeleid niet daadwerkelijk in gevaar. Er was dus geen sprake van een zeer uitzonderlijke situatie waarin openbaarmaking van persoonsgegevens uit een individueel dossier eventueel overwogen kan worden.
- 2 Volgens de Minister zou de uitvoering van het vreemdelingenbeleid daadwerkelijk in gevaar zijn geweest omdat in de media het onjuiste beeld dreigde te ontstaan dat betrokkene op rechtmatige wijze naar Nederland was gekomen. De Minister had ter correctie echter kunnen en moeten volstaan met het geven van algemene informatie. Belangrijke procedurele stappen moesten immers nog plaatsvinden. Zo moest betrokkene nog worden gehoord in de bezwaarfase en diende de Minister nog een beslissing te nemen op het bezwaar. De rechter diende nog in hoger beroep te beslissen over de rechtmatigheid van de vreemdelingenbewaring.
- 3 De verstrekking maakte een inbreuk op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van betrokkene die niet in verhouding stond tot het belang van het geven van een volgens de Minister juist beeld van de komst van betrokkene naar Nederland. Algemene informatie zou toereikend zijn geweest voor de verdediging van het beleid, terwijl naar redelijke verwachting de door de Minister verstrekte persoonsgegevens een negatieve invloed op de bejegening van betrokkene in het maatschappelijke verkeer zouden hebben.
- 4 De verstrekking van persoonsgegevens uit het individuele vreemdelingendossier door de Minister was disproportioneel: omdat de door de Minister verstrekte gegevens deels geen betrekking hadden op de wijze waarop betrokkene naar Nederland was gekomen; omdat de Minister zich niet had beperkt tot gegevens van feitelijke aard maar op grond van het vreemdelingendossier van betrokkene ook kwalificaties van stellingen en handelwijzen van betrokkene liet publiceren die voor een juist beeld van de komst naar Nederland niet ter zake deden.
- 5 De Minister verstrekte deels onjuiste gegevens voor publicatie in De Telegraaf omdat zij had nagelaten ervoor te zorgen dat de te verstrekken gegevens juist en volledig waren.
- 6 De verstrekking van persoonsgegevens van betrokkene voor publicatie in De Telegraaf was onverenigbaar met het doel waarvoor de gegevens waren verkregen, namelijk het nemen van een beslissing over de gevraagde verblijfsvergunning:
 - gezien de aard en strekking van de persoonsgegevens, en
 - gezien de omstandigheid dat de Minister op het moment van de verstrekking betrokkene nog diende te horen en nog diende te beslissen op het bezwaar van betrokkene.